

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Guzun Ion,

examinând în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Popov Gheorghe XXXXX, născut la xxxxxx, cu domiciliul înregistrat în xxxxxx, anterior condamnat:

- prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 23 aprilie 2018, în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, la 5 (cinci) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 21 august 2019, în baza art. 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.06.2020 – 09.07.2021.

Instanța de apel: 04.11.2021 – 27.09.2022.

Instanța de recurs: 28.11.2022 – 01.02.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 09 iulie 2021, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Popov Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal și s-a stabilit în baza acestei norme o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei aplicate lui Popov Gheorghe prin prezenta sentință (2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis) și pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2018 (5 (cinci)

ani și 6 (șase) luni), i s-a stabilit lui Popov Gheorghî pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat în privința inculpatului Popov Gheorghî, măsura preventivă „arestarea preventivă”, până la rămânerea definitivă a sentinței, cu anunțarea acestuia în căutare și reținerea de către organele competente.

S-a dispus ca pe durata arestării preventive, inculpatul Popov Gheorghî să fie deținut în Penitenciarul nr. 13-Chișinău.

Pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui Popov Gheorghî prin sentință, s-a dispus a fi pusă în executare din momentul rămânerei definitive a sentinței, cu calcularea termenului de executare a pedepsei din momentul reținerii acestuia.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *Popov Gheorghî, la data de 19 iulie 2018, aproximativ la ora 17:00, în timp ce servea băuturi alcoolice pe o bancă din parcul situat la intersecția str. Nicolae Costin și Sucevița, mun. Chișinău, împreună cu Goloman Constantin și partea vătămată Zacuțel Ion, cu care a făcut cunoștință în aceeași zi, acționând împreună și de comun acord cu Goloman Constantin, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, profitând de faptul că cet. Zacuțel Ion se afla în stare de ebrietate, i-au sustras pe ascuns de pe bancă un telefon mobil de model „Kenex”, de culoare cafenie, în care era instalată cartela SIM cu nr. xxxxxx, la preț de 1100 lei, un telefon mobil de model „Samsung J5 2017” de culoare neagră, în care era instalată cartela sim cu nr. xxxxxxxx, la preț de 6800 lei.*

Ulterior, cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Zacuțel Ion un prejudiciu material în valoare de 7 900 lei, ceea ce constituie o daună considerabilă.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Popov Gheorghî a comis infracțiunea prevăzută de **art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal**, individualizată prin furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- inculpatul Popov Gheorghî, în care a menționat că sentința este nefondată și urmează să fie casată;

- avocatul Rusu Alexandr în numele inculpatului Popov Gheorghî, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea totală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care

Popov Gheorghii să fie înlăturat de răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și d) din Codul penal în temeiul Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia, după caz aplicarea în privința inculpatului a pedepsei penale pe un termen de 1 an și 4 luni închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, apărătorul inculpatului a invocat:

- inculpatul dorește de a executa pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, anume prin această pedeapsă, inculpatul este în stare de a percepe vinovăția cu asumarea executării pedepsei;

- inculpatul are un loc de trai, a comis o infracțiune mai puțin-gravă, a mers la conlucrare cu organul de urmărire penală, a recunoscut faptul comiterii infracțiunii, s-a căit de cele comise, nu se află la evidența medicului narcolog, starea de sănătate fiind precară și are la întreținere pe mama sa pensionară;

- în privința inculpatului fiind cumulate un spectru larg de circumstanțe atenuante, de fapt, denotă expres faptul că inculpatul a conștientizat acțiunile sale, iar corectarea și reeducare acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse minimale, prevăzută în norma incriminată, luând în considerare și eligibilitatea reducerii pedepsei prin aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală;

- în speță prevederile art. 85 Cod penal, nu pot fi aplicate inculpatului așa cum fapta de care ultimul este dedus judecării este prevăzută de norma art. 186 alin. (2) Cod penal, normă care se încadrează expres în aplicare Legii cu privire la amnistie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022 au fost admise apelurile inculpatului Popov Gheorghii și a avocatului Rusu Alexandr în numele inculpatului Popov Gheorghii, a fost casată total sentința din alte motive, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

S-a constatat comiterea de către Popov Gheorghii a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal în stare de iresponsabilitate.

Popov Gheorghii a fost absolvit de răspunderea penală în baza art. 23 alin. (1) Cod penal.

În conformitate cu art. 99 lit. b) Cod penal s-a aplicat în privința lui Popov Gheorghii măsura de constrângere cu caracter medical-internarea în instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă.

În temeiul art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile pentru

efectuarea expertizei judiciare nr. 202235A0291 din 19.05.2022, în sumă de 1078,00 (o mie șaptezeci și opt, 00) lei, au fost trecute în contul statului.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că *Popov Gheorghe, fiind în stare de iresponsabilitate, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202235A0291 din 19.05.2022, la data de 19 iulie 2018, aproximativ la ora 17:00, în timp ce servea băuturi alcoolice pe o bancă din parcul situat la intersecția str. Nicolae Costin și Sucevița, mun. Chișinău, împreună cu Goloman Constantin și partea vătămată Zacuțel Ion, cu care a făcut cunoștință în aceeași zi, acționând împreună și de comun acord cu Goloman Constantin, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, profitând de faptul că cet. Zacuțel Ion se afla în stare de ebrietate, i-au sustras pe ascuns de pe bancă un telefon mobil de model „Kenex”, de culoare cafenie, în care era instalată cartela SIM cu nr. xxxxxx, la preț de 1100 lei, 7 un telefon mobil de model „Samsung J5 2017” de culoare neagră, în care era instalată cartela sim cu nr. xxxxxx, la preț de 6800 lei.*

Ulterior, cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Zacuțel Ion un prejudiciu material în valoare de 7900 lei, ceea ce constituie o daună considerabilă.

Potrivit deciziei, în cadrul ședinței instanței de apel, partea vătămată Zacuțel Ion, fiind legal citat nu s-a prezentat, potrivit notei telefonice acesta era plecat peste hotarele Republicii Moldova, astfel că instanța de apel, potrivit art. 412 alin.(5) Cod de procedură penală, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Totodată, instanța de apel în decizie a menționat faptul că, inculpatul Gheorghe Popov, nu s-a prezentat, iar în conformitate cu prevederile art. 496 Cod de procedură penală din motivul caracterului și gradului de îmbolnăvire a acestuia, care împiedică prezentarea lui în ședința de judecată, instanța a dispus examinarea cauzei în absența inculpatului.

Instanța de apel a constatat că vinovăția lui Popov Gheorghe în comiterea faptei prejudiciabile deplin s-a confirmat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Zacuțel Ion depuse în cadrul urmăririi penale, declarațiile martorilor Barbăneagră Iurie și Uncu Oxana depuse în cadrul urmăririi penale, conținutul procesului-verbal de recunoaștere după fotografie din 02 octombrie 2018, conținutul procesului-verbal de ridicare din 01 martie 2019, conținutul procesului-verbal de examinare din 01 martie 2019, raportul de expertiză judiciară nr. 202235A0291 din 19.05.2022.

Instanța de apel a statuat că a fost dovedit faptul că, prin acțiunile sale,

Popov Gheorghii a comis fapta penală reglementată la **art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal**, individualizată prin *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Instanța de apel a atestat că infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal a fost săvârșită de către Popov Gheorghii, care la momentul comiterii faptei era în stare de iresponsabilitate, fapt stabilit în baza raportului de expertiză judiciară nr. 202235A0291 din 19.05.2022 (efectuarea căreia a fost dispusă prin încheierea Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 16.03.2022) și a constatat că acesta urmează a fi absolvit de răspunderea penală, în baza art. 23 alin. (1) Cod penal, or, nu este posibilă de răspundere penală persoana care, în timpul săvârșirii unei fapte prejudiciabile, se afla în stare de iresponsabilitate, adică nu putea să-și dea seama de acțiunile ori inacțiunile sale sau nu putea să le dirijeze din cauza unei boli psihice cronice.

În temeiul prevederilor articolelor 99-100 Cod penal, instanța de apel a decis de a aplica în privința lui Popov Gheorghii măsura de constrângere cu caracter medical – internarea într-o instituție psihiatrică cu regim de supraveghere riguroasă.

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea avocatului cu privire la aplicarea în privința lui Popov Gheorghii a măsurii de constrângere cu caracter medical - internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită, deoarece, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202235A0291 din 19.05.2022, Popov Gheorghii a fost recunoscut iresponsabil și s-a recomandat aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical, în sens de a fi îndreptat la tratament prin constrângere într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, prin care invocând incidența *pct. 4), 6), 10) și 12)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă, în temeiul art. 99 lit. a) Cod penal, aplicarea în privința lui Popov Gheorghii a măsurii de constrângere sub formă de internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită sau a dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1 În susținerea recursului, avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului invocă următoarele:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- judecata a avut loc fără participarea inculpatului;
- instanța de apel nu s-a călăuzit de următoarele prevederi ale legii penale, conform cărora:

- infracțiunea este o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsa penală (art. 14 alin. (1) Cod penal);
- persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție (articolele 6, 17-19, 51 alin. (2) Cod penal);
- temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale (art. 51 Cod penal);
- se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică fapta prejudiciabilă drept infracțiune concretă (art. 2 alin. (1) Cod penal);
- componența de infracțiune definită în art. 52 alin. (1) Cod penal reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunilor potrivit unui articol concret din Codul penal (art. 52 alin. (2) Cod penal);
- se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală (art. 113-118 Cod penal);

- pedeapsa penală în lipsa infracțiunii nu poate fi aplicată;

- ședințele de judecată din cadrul instanței de apel s-au petrecut în lipsa inculpatului, iar reprezentantul legal al acestuia nu a confirmat în ședința din 27.09.2022 faptul că inculpatul ar fi refuzat să se prezinte sau este imposibilă prezentarea acestuia, motiv din care, instanța de apel era obligat să întreprindă toate măsurile legale privind escortarea lui Popov Grigori din cadrul Spitalului Clinic de Psihiatrie, pentru a fi prezent la examinarea apelurilor;

- măsura de constrângere cu caracter medical aplicată de către instanța de apel este prea aspră și nejustificată. La moment, din cauza bolii, Popov Gheorghi nu poate prezenta careva pericol pentru societate, ori deja a primit o perioadă îndelungată de timp tratament, prezentând stare de sănătate psihică în ameliorare și nici prin natura faptei săvârșite, Popov Gheorghi nu poate prezenta careva pericol pentru societate;

- decizia în partea individualizării pedepsei penale este una nemotivată;

- expertul judiciar în raportul de expertiză nu a negat imposibilitatea de a fi tratat inculpatul prin supraveghere obișnuită;

- raportul de expertiză judiciară nu a fost adus la cunoștință inculpatului și nici reprezentantului legal al acestuia;

- în raportul de expertiză judiciară experții nu au adus motive convingătoare despre necesitatea aplicării față de Popov Gheorghi a măsurii de constrângere cu caracter medical - internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală*, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei*.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat*.

Potrivit recursului declarat de către avocat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la *pct. 4), 5), 6) și 10)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:*

4) *judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii;*

5) *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a*

unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Potrivit art. 414 alineatele (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Articolul 417 alin. (1) pct. 8) al aceleiași Legi, prevede că decizia instanței de apel trebuie să cuprindă și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform Legii privind sănătatea mentală nr. 1402-XIII din 16.12.1997, persoanei suferinde de tulburări psihice, care a săvârșit acțiuni periculoase pentru societate, i se aplică măsuri medicale coercitive (măsuri cu caracter medical) în baza hotărîrii judecătorești, potrivit temeiurilor și în modul stabilit de Codul penal și Codul de procedură penală. Măsurile medicale coercitive (măsurile cu caracter medical) se aplică în instituțiile de psihiatrie ale organelor de ocrotire a sănătății.

Potrivit art. 23 alin. (1) Cod penal, nu este pasibilă de răspundere penală persoana care, în timpul săvârșirii unei fapte prejudiciabile, se afla în stare de iresponsabilitate, adică nu putea să-și dea seama de acțiunile ori inacțiunile sale sau nu putea să le dirijeze din cauza unei boli psihice cronice, a unei tulburări psihice temporare sau a altei stări patologice. Față de o asemenea persoană, în baza hotărîrii instanței de judecată, pot fi aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical, prevăzute de prezentul cod (internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită sau internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă, art. 99 Cod penal).

În conformitate cu art. 100 alin. (1) Cod penal, internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită poate fi aplicată de către instanța de judecată unui alienat care, din cauza stării psihice și a caracterului faptei prejudiciabile săvârșite, are nevoie de îngrijire spitalicească și de tratament în condiții de supraveghere obișnuită, iar potrivit art. 101 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată considerând că este necesar de a aplica o măsură de constrângere cu caracter medical, alege forma acesteia în funcție de boala mintală a persoanei, de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite.

Conform art. 488 Cod de procedură penală, măsurile de constrângere cu

caracter medical, cuprinse în art. 99 din Codul penal, se aplică de instanța de judecată față de persoanele care au săvârșit fapte prejudiciabile, prevăzute de legea penală, în stare de iresponsabilitate, precum și față de persoanele care s-au îmbolnăvit după săvârșirea infracțiunii de o boală psihică, din care motive ele nu-și pot da seama de acțiunile lor sau nu le pot dirija, în caz dacă aceste **persoane prezintă pericol pentru societate** prin natura faptei săvârșite și din cauza bolii lor. Măsurile de constrângere cu caracter medical se aplică potrivit dispozițiilor generale ale prezentului cod, cu derogările și completările din prezentul capitol.

Articolul 496 prevede că, judecătorul căruia i-a fost repartizată cauza fixează data examinării ei în ședința de judecată, **anunță pe procuror, apărător și reprezentantul legal al persoanei a cărei cauză urmează a fi judecată și dispune citarea martorilor, părții vătămate, iar dacă este necesar, și a expertului. Instanța are dreptul să dispună chemarea la ședința de judecată a persoanei a cărei cauză urmează să fie judecată în cazul în care caracterul și gradul de îmbolnăvire nu împiedică prezentarea ei în instanță.**

Totodată, articolul 497 lin. (1) stipulează: judecarea cauzelor trimise instanței în baza art. 495 se face în ședința de judecată, potrivit dispozițiilor din Partea specială titl. II cap. I și III, **cu participarea obligatorie a procurorului și apărătorului.**

Potrivit art. 498 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța trebuie să soluționeze următoarele chestiuni: 1) dacă a avut loc fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală; 2) dacă fapta aceasta a fost săvârșită de persoana cauza căreia se judecă; 3) dacă această persoană a săvârșit fapta prejudiciabilă în stare de iresponsabilitate; 4) dacă, după săvârșirea infracțiunii, această persoană s-a îmbolnăvit de o boală psihică, care o face să nu-și dea seama de acțiunile sale sau să nu le poată dirija, și dacă această boală nu este o tulburare nervoasă temporară care cere doar suspendarea procesului; 5) dacă trebuie aplicată vreo măsură de constrângere cu caracter medical și care anume. La adoptarea sentinței, instanța, de asemenea, soluționează și chestiunile prevăzute în art.385 alin.(1) pct.10)-13) și 15).

Călăuzindu-se de prevederile art. 499 alin. (1) Cod de procedură penală și dacă consideră dovedit faptul că persoana în cauză a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, în stare de iresponsabilitate sau că această persoană, după ce a săvârșit infracțiunea, s-a îmbolnăvit de o boală psihică cronică, care o face să nu-și dea seama de acțiunile sale sau să nu le poată dirija, instanța de judecată adoptă, conform art. 23 din Codul penal, fie o sentință de absolvire a acestei persoane de pedeapsă sau, după caz, de răspundere penală, fie de liberare de pedeapsă și de aplicare față de ea a unor măsuri de constrângere cu caracter medical, indicând care anume din ele trebuie aplicată, sau o sentință de încetare a procesului și de neaplicare a unor astfel de măsuri în cazurile când, prin caracterul faptei săvârșite și starea

sănătății sale, persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat. În astfel de cazuri, instanța anunță despre bolnav organele de ocrotire a sănătății.

Analizând argumentele expuse în recurs, în raport cu decizia contestată și conducându-se de prevederile legale în vigoare, Colegiul penal constată că instanța de apel a examinat prezenta cauză penală fără careva abateri de la normele de procedură, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și argumentată și cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu a comis vreo eroare gravă care ar fi afectat soluția și pedeapsa aplicată inculpatului Popov Gheorghi a fost individualizată în conformitate cu prevederile legale.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că *ședințele de judecată din cadrul instanței de apel s-au petrecut în lipsa inculpatului* (făcând trimitere la temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 4) și 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală), Colegiul penal constată următoarele:

Potrivit materialelor, cauza penală de învinuire a lui Popov Gheorghi de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, s-a aflat în instanța de apel, pentru examinarea apelurilor declarate împotriva sentinței, în perioada 04.11.2021 – 27.09.2022 (f.d. 61, 150, Vol. II).

Potrivit scrisorii directorului IMSP Spitalului Clinic de Psihiatrie, Furtună Victor din 23.02.2022, Popov Gheorghi, începând cu 09.02.2022, se afla în instituția respectivă, la tratament prin constrângere cu supraveghere riguroasă (f.d. 74, Vol. II).

Colegiul penal atestă că temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 4) și 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și invocate de către avocat nu sunt incidente cauzei în speță, iar argumentele recurentului expuse în acest sens sunt neîntemeiate, odată ce instanța de apel a respectat prevederile legale, au fost citați legal atât inculpatul, cât și reprezentantul legal al acestuia (f.d. 126-135, 140-141, Vol. II), la ședința de judecată din cadrul Curții de Apel Chișinău au fost prezenți și au reprezentat interesele inculpatului Popov Gheorghi apărătorul acestuia – avocatul Russu Alexandr și reprezentantul legal- Daniel Mircea (f.d. 141, 145-146, Vol. II).

Mai mult, instanța de recurs observă că avocatul Russu Alexandr și reprezentantul legal al inculpatului, în ședința de judecată a instanței de apel au considerat posibilă examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului (f.d. 137, 145-146, Vol. II).

În același rând, Colegiul penal susține concluzia instanței de apel, potrivit căreia, *în conformitate cu prevederile art. 496 Cod de procedură penală din motivul caracterului și gradului de îmbolnăvire a acestuia, care împiedică prezentarea lui în ședința de judecată, instanța a dispus examinarea cauzei în absența*

inculpatului.

Astfel, soluția instanței de apel de examinare a cauzei în lipsa inculpatului, care la acel moment era internat la tratament în IMSP Spitalului Clinic de Psihiatrie, este întemeiată pe prevederile articolelor 496-497 Cod de procedură penală, la caz nefiind incidente temeiurile de casare menționate în recurs și prevăzute la pct. 4) și 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Cât privește argumentele din recurs, precum că instanța de apel nu a respectat prevederile articolelor 6, 14, 17-19, 51 Cod penal, pe larg descrise în *pct. 5.1 a prezentei decizii*, Colegiul penal constată că la caz, instanța de apel întemeiat și motivat a **constatat comiterea de către Popov Gheorghe a infracțiunii** prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal **în stare de iresponsabilitate**, absolvindu-l de răspundere penală în baza art. 23 alin. (1) Cod penal.

Cât privește motivul precum că, instanța a admis erori de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că constatarea de comiterea infracțiunii incriminate de către inculpat se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care fac referință recurentul și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Cu referire la dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel în partea pedepsei aplicate inculpatului, Colegiul penal constată că decizia în această parte este legală și motivată, or, constatând comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal de către Popov Gheorghe, care se afla în stare de iresponsabilitate - circumstanțe de fapt și de drept proprii unei sentințe de absolvire de răspundere penală cu aplicarea unor măsuri de constrângere cu caracter medical (art. 23 Cod penal, 499 Cod de procedură penală), s-a condus primordial de concluziile din raportul de expertiză judiciară nr. 202235A0291 din 19 mai 2022 (f.d. 106 –

119, Vol. II).

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de către avocatul inculpatului, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, statuează că, temeiurile invocat de către avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Popov Gheorghi XXXXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este semnată la 28 februarie 2023 și pronunțată la **16 martie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion